સખાવત નામા.

શરૂ કરતાહું મેં સાથ અલ્લાહ બક્ષસ કરનેવાલે
મેહેરબાનકે.

અજીઝો હુકત્આલા કિબરિયા હય;
શરફ જીસ્ને મોહમ્મદકો દિયા હય. ૧
કિયે ચોદા તબક પયદા ખુદાને;
દિખાયે મોજઝે ખેરૂલ વરાને. ૨
ખુદાકા દોસ્ત ખત મુરસલી હય;
પસી જિસ્કા અમિરૂલ મોમન હય. ૩
નબીકા દોસ્ત હય હકકા પ્યારા;
વોહ હયેગા બાગે વાહેદતકા સિતારા. ૪
નબીકે દોસ્ત હય ઓહતાઝ આલી;
હશરકે દિન જો હૈય ઉમ્મતકે વાલી. ૫
અવલ શિદીક હજરત ઉમરો ઉસ્માન:
કે જીનકી શીફ્ત બોલો આપ રહેમાન. ૬
અલીએ મુરતઝા માશુક રબકે;
વહીજી જાન હય હજરત નબીકે. ૭
રખાકર ચાર રૂકનુકી સલામી;
કિયા કર પંજ તનકી તું ગુલામી. ૮
સખાવત ખત્મ હૌ હરકે વલીપર;
શુજાઅત ખત્મ હૈ મોલા અલીપર; ૯
સુનો તમ મોજીઝા આલે નબીકા;
કરૂ જિકરે સખા હજરત અલીકા. ૧૦
સુનો એક રોજકા યારો બચા હય;
સખાવત સાહે મરદાંકી અગા! ૧૧

નમાજ એક રોજ પડકર સાહે અકબર;
ચલે મસ્જીદસે ઘરકી તરફ હૈદર. ૧૨
અલીકે દોસપર હજરત હસન થા;
જો હઝરત ફાતિમાકા નુર તુમ થા. ૧૩
ચલે આતેથે ઘરસે શાહે અકબર;
હુયા ઇતનેમે એક સાએલ નમુંદર. ૧૪
સવાલ ઉસ્ને કીયા દરસે નીકલકર;
કે યા હૈદર મેરી મુસ્લકો હલકર. ૧૫
મોહમ્મદ મુસ્તફા કે તુમ વસીહો;
ઇમામે પેસવા હાદી સખી હો. ૧૬
સખાવત હય તેરી દુનીઆમેં ઈઝહાર;
નબીકે હોરા હય માલામેં કંઇબાર. ૧૭
મેં જબ જાનુ કે તુમ હો સાહે વિલાયત,
કરો હસ્નૈનકો મુજકો અનાઅત. ૧૮
મેં આજીઝ મુફલીસો મિસ્ક ગદા હું;
ગરીબો એકસો બી આશના હું. ૧૯
યહ સુનકર બાત સાઇનકી અલીને;
દિવો બેટા હસન ઉસકો વલીને. ૨૦
કહા સાઇલસો તુંમ મુસ્કિલ કુશા હો;
ઓ બેટા દુસરાબી મુજકો આતાહો. ૨૧
યેહ ફરમાયા અલીને ઉસ અતાસે;
સવાલ ઉસકા કર તુ ખેરૂ નિસાસે. ૨૨
હસન બેટા મેરા લખ્તે જીગર હય;
રહા સબ્બીર ઝહરાકા પિસર હય. ૨૩
હુસૈન ઇબ્ને અલીશિખ્તે નબીહય;
નબી ?ાર ફાતેમાકા જાનોજી હય. ૨૪

તુ સાઇલ હોગા જબ બિન્તે નબીસે,
વોહ બેઠા તુજકો બખ્સેગી ખુશીસે. ૨૫
અગર સબ્બીરકા હોતા મે મુખ્તાર;
ન કરતા ઉસ્કે દેને પર મેં તકરાર. ૨૬
હુસનસે પુછા રસ્તેમેં ગદાને,
દીયા તુઝકો મુઝે શેર ખુદાને. ૨૭
તેરી જો મા હય ખાતુને કયામત;
કરેગી તુઝકો વો બેય ઈનાઅત. ૨૮
યેહ ફરમાયા હુસનને ઉસ ગદાકો,
નહી તુ જાનતા ઐરૂ નિશાકો. ૨૯
મેરી ઓહ વાલીદા બિન્તે નબી હય;
અલી મુસ્કલ કુશાને ભી સખી હય. ૩૦
તુ ઉસ બીબીસે જબ હોગા સવાલી;
નહ ફરેંગી તુઝે ઓદરસે ખાલી. ૩૧
સુનેગી જિસ ઘડી વોહ તેરી તકરીર,
જં બક્ષેગી તુઝે ફરજંદ શબીર. ૩૨
ગદા સુન કરકે યેહ મુજફ્ફર સાપર,
વોહ દરપર ફાતેમાકે જા પુકારા. ૩૩
કે અય બેટી મોહમ્મદ મુસ્તફાકી;
કરો હોજત રવા તુમ તુજ ગદાકી. ૩૪
હુસન પક્ષા મુઝે શેરે ખુદાને;
કીયા મુઝકો ખુશી મુસ્કીલ કુશાને. ૩૫
સવાલ હય મેરા બિન્તે નબીસે;
હુસેંસત અબ તુભી ગર બક્ષે ખુશીસે. ૩૬
મૈ સાયલ હું તેરે દરકા ઓદારા;
મુઝે તું બક્ષદે શબીર પ્યારા. ૩૭

અલીકે ઘરકી હય મુક્તાર બિલકુલ;
નકર બેટેકે દેનેમે તામુલ. ૩૮
દિયે જબ વાસ્તે હક ગદાને;
સુની ઉસ્કી સદા ખૈરૂ નિશાને. ૩૯
કહા ખઈરૂ નિશાને ઉસ ગદાસે;
પ્યાર કુચ નહીં મુજકો ખુદાસે. ૪૦
નાદે તુ વાસ્તે હકકે ખુદારા;
યેહ હાજીર હય મેરા શબીર પ્યારા. ૪૧
હય હાજીર રહામે મઉલામેં મેરી જાન;
કરૂં ફરજંદ હકકી રાહપે કુરબાન. ૪૨
હુસેન ઈબ્ને અલી ઈતનેમે આયે;
ઈશારેશે બિરાદરકે બુલાએ. ૪૩
કહા ભાઈસે કયું બાહિર ખડે હો;
કીસી હમ જોલી લટકેસે લડે હો. ૪૪
યેહ ફરમાયા હસનને અય બરાદર;
નહીં અનેકો અ અબ મૈ ઘરકે અંદર. ૪૫
મુઝ બક્ષા પદરને ઇસ ગદાકો;
મેં દેખું કિસ તરાહ ખૈરૂ નિશાકો. ૪૬
મેકી કહે બંદગી ખઇરૂ નીસાશે;
તુ જાકે અરજ બિન્તે મુસ્તફાસે. ૪૭
મૈ જાતાહુ મુઝે અબ દેખલો તુમ;
જો કહેના હય મેરે હકમે કહો તુમ. ૪૮
ખુદા જાને મરૂંગા યા જીઉંગા;
ગરજ ખુને જીગર અપના પીઊંગા. ૪૯
યેહ સુન જહરાને ફરમાયા ગદાસે;
મેરી યેહ અરજ હય તુઝ બેનવાસે. ૫૦

રજા દે ઘરમે આનેકી હુસન કોને;
જરા મેં દેખલું ઉસ ગુલબનકો. ૫૧
ગરજ ઘરમેં હસન જિસ વકત આએ;
મોહોમ્મદ ભી વહાં તશરીફ લાએ. ૫૨
કહા જહરાને યા હજરત પયંબર;
મેં દેતી હું પીસર રાહે ખુદાપર. ૫૩
યેહ જહરાને ફેર પાંની મંગવાયા;
ખુશીસે અપને બેટેકો નહલાયા. ૫૪
મંગા હજરાને રફે સદુક અસલી;
વહીં હસનેનકી પોશાક બદલી. ૫૫
રૂત્બ નીના લા ઉનકો ખીલાયા;
ઉન્હે રોરોકે છાતીસે લગાયા, ૫૬
કહા હેસ્નેનકો ખઇર જિસાને,
કીયા તુમકો જુદા મુઝશે ખુદાને. ૫૭
ખુદા જાને કહાં જાઓગે જાની;
હુઇ બરબાદ મેરી જંદગાની. ૫૮
મુજે તુમ બિન નહીં આરામ હોગા;
મુઝે રોનેસે કયા આરામ હોગા. ૫૯
તકદીરમે લીખીથી એહ જુદાઈ;
ખુદાને એહ મુશીબતથી દીખાઇ. ૬૦
વતનમે જિસ ઘડી આએગે પ્યારે;
મુઝે જીદાહન પાઓગે પ્યારે. ૬૧
પુકારૂંગી કીસે હસનેન કહે કર;
બુલાઊંગી કીસે નુરૂને ક્રેહ કર. ૬૨
જલેગે આતશે સોજાસે સીના;
નજર આવેગા અબ સુના મદીના. ૬૩

નહુ મેરી યાદ તુમ દિવસે જુદાના;
અય બેટા જલ્દ અપને ઘરકો આના. ૬૪

ચલા તુમ દેકે અપના દાથ મુજકો;
ખુદા જન્નતકા બકસે બાગ તુજકો. ૬૫

ન નીકલા દીલકા કુચ્ય અરમાન મેરા;
ન દેખા બીચ હુમે શાદીકા શેહેરા. ૬૬

રહી ઉમેદ મેરે જીકી જીમે;
હુઆ પૈદાયેહુ ગમ કયેસાં ખુશીમે. ૬૭

કલેજા થા મકર બેઠેથી જરા;
ઓર અપની જાનક ખોતીથી જહુરા ૬૮

કીયા જહુરાને જબ રોકર યેહુ મજકુર;
હુઆ ગમસે બની હાશમકા દીલ ચુર ૬૯

નબી રોતેથે ઓર નાલાં અલીથે;
મગર હુસ્નઇન ખુરૂમશાર ખુશી થે. ૭૦

કીયા બેરેકી ફિર જુલ્ફીમે શાના;
યોહા શાના હોયગા જામકા નીશાના. ૭૧

હુસનકે ફાતેમાહુને કીઈ યેહુ ગુફતાર;
મેરે સબિર તુમ રહીયો હુશીયાર. ૭૨

ન હોવે કભુ યેહુ આજીર છક દીલદાર;
ખબરદારીશે અય બેટા ખબરદાર. ૭૩

કે તુમ બિન કોન દિલદાર કરેગા;
કે તુજ બિન કોન ગમખારી કરેગા. ૭૪

કહા હાજીર હુય યેહુ મેરી કમાઇ;
યેહી હશમત યેહી નિયામત હુયે મેરી ૭૫

નહુ દીયુ સખ્ત તુમ ચચ્ચોંકા કીજો;
જો માગે ચીજ ઉન્કો લાકે દીજો. ૭૬

અગર તુ સાહેબે ઓલાદ હોગા;
તુઝે ઓલાદકા ગમે યાદ હોગા. ૭૭
નવાસે હય યેહ ખત મુલ સુરલીકે;
પ્યારે હે અમીરૂલ મોમનીકે. ૭૮
યેહ સય્યદ હય મેરે ફરજંદ જાની;
મેં દેતી હું તુઝે અની નીશાની. ૭૯
ખુદાકે વાસ્તે ટુંક ગૌર કીજો;
ન ઇનામ એસુમકો તકલીફ દીની. ૮૦
દીએ દોની પેસર ઉસ્સી ગદાકો;
કહાં સોંપા તુમ્હે બેટા ખુદાકો. ૮૧
કીયા રૂખશાન યેહી હજરત અલીને;
ઇજાજત ઉનકુ દી હજરત નબીને. ૮૨
ચલે સઈયદ ઓ જબ ઘરમે નીકલકર;
હુઆ તબ ફાતેમા રહરે ઘરમે મહુસર. ૮૩
મદીનેમેં જો સબ બુરંદો કલાથે;
હરયેક ચસ્મે આંસુ રવાંથે. ૮૪
નજર જબ તક પડે શબીરો શોહેપર;
ન ઉતરી બામશે બિન્તે પયગંબર. ૮૫
હુએ ગએબ નજરસે જીસ ઘડી વોહ;
હુઆ તબ ફાતેમાહુપર દરદ અંદોહ. ૮૬
અમીર અબ જેહરાકી કીયા લીખું હાલત;
કીયામત હય કીયામત હય કીયામત. ૮૭
યેહ અપસાની હે નીહાયત ગમે ફીજા હય;
કેરાંવી નીરકા ખુદ જયનું લઇબા હય. ૮૮
ગયે નબ ફાતેમાહુકે લાલ દો કોસ;
હુએ ઉસ દસ્તકે સબ ખાર પાબોશ. ૮૯

મદીનેસે ચલે નબી એક ફરસંગ;
હુઇ હસ્નઇનકી હાલત બહોત તંગ. ૯૦
હુએ છાલોંસે પાઉ નખમી બીલકુલે;
નજર આને લગે છાલે ઓ જ્યું ગુલે. ૯૧
બિરહુના પાઉમે છાલે પડતેથ;
હજારોં ખાર છાલોમે ગહેથે. ૯૨
વરમસે હો ગયે જો પાઊ મહજુર;
હુએ કથ કરેક દાનોં ભાઈ હજુર. ૯૩
ન બચપનશે કભુ પાઊ ચલેથે;
સદા સીનેહુ પર જહરાકે પલેથે. ૯૪
નબીકે દોસ્તપર હોતેથે અસવાર;
અલીકે દોસ્તપર હોતેથે અસવાર. ૯૫
જો ઘરમે ઘુંટનિયોં ચલતેથે હસનેન;
મેહોમદ દેખકર હોતેથે બેચેન. ૯૬
અગર વોહ રેહેતે ઘરકે અંદર;
ઉઠા લેતેથે ગોદીમે પયંબર. ૯૭
અગર થકકર સોજાતેથી મુજતર;
તો જહરા દાબતીથી પાઊં રોકર. ૯૮
અજીજો ફાતેમાહ હો જીનકી દાઇ;
ફલકને ઊનકુ યેહ ગરદીશ દીખાઈ. ૯૯
ઓહ નાજુક ગુલસેથે દોનુંકે રૂક્ષાલ;
ગયે મુરજાઅખેજાનકે મિરસે એકબાર. ૧૦૦
નબીને પીઠપર જીનકુ ચહડાયા;
ફલકને દરબદર ઉનકુ ફીરાયા. ૧૦૧
નબી જીનકુ ઉઠા લેતેથે ઘરમે;
ગયે વોહ પાબિહના હોકો બરમે. ૧૦૨

ગીરે ગશ ખાકે વોહ રૂએ જમીપર;
અજબ સદમાહ હુઆ અરશે ખરીપર. ૧૦૩
કહા હસનઇને ફીર ઉસ ગદાસે;
અરે જાલમ જરા તુ ડર ખુદાસે. ૧૦૪
હમારા ગુલબદન યેહ નાજની હય;
હમે ચલનેકી અબ તાકાદ નહીં હય. ૧૦૫
ખુદા શાહીદ કે હમ દોનો બિરાદર;
રજા એક કપરાજી હય સરાસર. ૧૦૬
કભુ ઘરસે હમ નહીં નીકલે પયદલ;
અભી તુમ લે ચલા હય હમકો પયદલ. ૧૦૭
તલબ કરતે નહીં તુઝશે સવારી;
સફરમે હય મગર તકલીફો ખવારી, ૧૦૮
હમારી ઈસ મુસીબતપર તરસ્કર;
હમારી ઈસ અજીયતપર તરસ્કર, ૧૦૯
કહો તેરા વતન જો કોનસા હય;
હુએ કીસ શેહેરમે લે ચલા હય. ૧૧૦
હે કીતની દુર ઘર તેરા હાંસે;
કહાં લે જાયગા હમકો તું યહાંસે. ૧૧૧
અગર દેખે હમારા હાલ મુજતર;
તો દુશ્મન ભી તરસ ખાવેગા હમપર. ૧૧૨
કહા દરવીશને હે સખ્ત મુસ્કિલ;
હે મેરા મુલક યહાંસે તીસ મંજીલ. ૧૧૩
હુએ થક કરકે તુમ બહોત બેહોશ;
અભીતો ઘર મેરા હય તીનસો કોસ. ૧૧૪
તુમ્હે અબ સબર હય દરકાર હજરત;
નહીં ચલનેસે તુમ બેજાર હજરત. ૧૧૫

નબી જાદે હો તુમ જહરાકે ફરજંદ;
મુસીબતમે રહો હર વકત ખુરશદ. ૧૧૬
ન બાહેર સબ્રકે પાંઊં રખો તુમ;
રજાએ હકપે અબ સાબેત રહો તુમ. ૧૧૭
અભીસે પુછતે હો શેહેર મેરા;
હજારો કોસ હેયે બંદેકા ડેરા. ૧૧૮
નબીજાદાંને ઉસ્કી બાત સુનકર;
બિરહના સર કીયે બાદી દએતર. ૧૧૯
વોહ જુલક મીસ્લે ગુલ હાતોં પરેજ કર;
દોઆ માંગી કે યામા અંબુદે અકર. ૧૨૦
ખુદાવંદા તુહી ઓકદે કુશા હય;
ખુદવંદા તુહી હજરત રવાં હય. ૧૨૧
બહકકે આમદે મુખ્તાર યારબ;
બહકકેહયદર કરાર યારબ. ૧૨૨
બહકકે ફાતેમા ખાતુને જન્નત,
બહકકે જઈનબે કુલ સુમ અશમત. ૧૨૩
બહકકે મુસ્તફાકે હમ હય મઅસુમ;
નહી મુસ્કીલ કુશા કેહ મહયમા અસુગ. ૧૨૪
નબીકે હમ પ્યારે હે ઇલાહી;
અલીકે હમ પ્યારે હે ઈલાહી. ૧૨૫
નહીં વાકત હયે ચલનેકી મઉલા;
નહીં તાકત હમે ચલેનેકી મઉલા. ૧૨૬
નહી અબ ઇસ્તે જાહે કીબરીયાસે;
રહાઈ દે તુ અબ મુશકિલ બલાસે. ૧૨૭
ગદા જબસે હમે લેકર ચલા હય,
મહીને ભરકા રસ્તા કરબલા હય. ૧૨૮

હુમારી યેહ દોઆ અબ પુર અસર હો;
કે હે ઈસ્કા શેહેર નજદીક તર હો. ૧૨૯
ફિરસ્તો કો હુ આયું હુકમ મઉલા;
કે હે યેહ ઝલઝલા અજ અરસે અલા. ૧૩૦
તનાબે ખેચલો જાકર જમીકી;
નગરદીશ હો ફુજુ ચરખે બરીકી. ૧૩૧
જો ઉસ દરવીસકો હોગી વીલાયત;
શીતાંબી સામને કરદો બગાયત. ૧૩૨
ફીરસ્તોંને બમોજીબ હુકમ ભારી;
જમીકો ખેંચ લાએ એક બારી. ૧૩૩
હુવા હય શેહેર ઈસ્કંદર નમુદાર,
કહા શેજાદોને આય ગર હુશીઆર. ૧૩૪
હુમે તકલીફ અબ જાદા ન દે તું
યેહી હે શેહેર તેરે દેખલે તુ. ૧૩૫
કહા દરવીસને તુમકો કહુ કેથા;
અભી તો કાલે કોસો તક હે શેહેર. ૧૩૬
કહા હસનેનને અયે મરદો દરવેસ;
કહે બરે હુમ તુ ઓર દરદ અંદેશ. ૧૩૭
બચસ્મદીલ જરહુ કર ગૈર ભાઇ;
ઓ તેરા શેહેર દેતા હે દેખાઇ. ૧૩૮
ગદાને શેહેર અપના દેખ ઉસ આના;
હુઆ માનંદ આઇને હુકે હેરાની. ૧૩૯
નજર આયા જો અપના શેહેર કીસ્વર;
હુવા શકતેકે આલમમેં વો શશાકર. ૧૪૦
તસવર વોહુ લગ્ન કરનેકુ દર દીલ;
હે મેરા ઘર યહાંસે તીસ મંજીલ. ૧૪૧

હગા હુસનેનસે કેહને વોહુ કાફેર;
નબીઠે હો નવાસે તુમ હો શાએર. ૧૪૨
જો દેખું શેહેર મેં એકા એક;
મેં જાદુગર કહુંઆ તુમકો બેશક, ૧૪૩
યહુંદી હું મેરા નામ હે ગાયર;
તુમે ઉસ શેહેરમેં બેચુંગા જાકર. ૧૪૪
નહીં દરવેસહું ઓર નાયતા હું;
યહુદીક એમકા અહુલે જફા હું ૧૪૫
તુમે મંગકર લાયા હું દગાસે;
ન હોગી મુખલસી અબ ઇસ બલાસે. ૧૪૬
મેં અબ બેચુંગા તુમકો ઉશ કપમર;
પાએગે ખબર વલાહુ પયંબર. ૧૪૭
ગયા લેકર ગદા જલસેકે અંદર;
કેથા ઉસ શેહેરકા હાકેમ જો સીતમગર. ૧૪૮
યહુદી થા ઓહુ ફાકીર નામ શામશાદ;
કે થા વો શેહેર જલદજીસ અબ્દ. ૧૪૯
સઉથી જાલ મે ધરમે એક દુખ્તર;
બશકલે મજધાએ લહુમાં શરાશાર. ૧૫૦
નથી ઇનશાનકી સુરત વોહુ મુરદાર;
નથી હેવાનકી સુરત ઓહુ ખુંબીર. ૧૫૧
પિયાર કરતીથી દોબર દોકા લે હું;
ગલસે વોહુ લેપટ જાતીથી બદખુ. ૧૫૨
યહુદી થા ઓ હાકેમ જો સીતમગાર;
ઓ થા જલસે બરદોંકા ખરીદદાર. ૧૫૩
ઇસી બાથસે ઉશ જલસે આઇયાર;
હમેશાં મગરથા બરદોકા બાજાર. ૧૫૪

બદા શેહેજાદેકો જલસે અમે લાયાં;
જહાં બરદેથે વહાં લાકર બીઠાયાં. ૧૫૫
હુઆ જબરીનકો યેહ હુકમ બારી;
તુ જા જબસેમે ખાતીરસેં હમારી. ૧૫૬
અલ્લાકે લાલ હે ખીકનેકો આએ;
ઓહ હય બ્રદામે બેઠે સર ઝુકાએ. ૧૫૭
કે જીબે ચઉમકે બેઠેહે બરદે;
તુ સબકો માસ લે જા બાદ કરદે. ૧૫૮
જબ આયા અહમક રૂહલ જમીપર;
આ પોહોંચે જલદીસે રૂએ જમીપર. ૧૫૯
બના રૂહુલ અમી સુરત્ત બશરકી;
રખી એક પાસ અપને થેલી જરકી. ૧૬૦
હુઆ જબરીલ બરદાંકા ખરીદાર;
કીયા આજાદ સબ બરદોંકો એકબાર. ૧૬૧
હુઆ બજાર જબ બરદાકો ખાલી;
રહે હુસ્નેન બાકી સાહે આલી. ૧૬૨
યહુદીકી સવારીકા નટરા;
હુઆ બાજારમ ફેર આશકારા. ૧૬૩
કીયા ઉસને તસવર દિલમે એકબાર;
કે હય બરદાંસે ખાલી આજ બજાર. ૧૬૪
સેવા દો બરદાકે કોઈ નહીં હય;
સો યોહ બીલાગરો અદોહગી હય. ૧૬૫
યેહ કી હુસ્નૈનસે હાકમ ગોફતાર;
અગર બુરદેહો તુમ મયહું ખરીદદાર. ૧૬૬
કહા હુસ્નેનને અય અરફ સરદાર;
યેહ માલીક હય હમારા ઔર મુખ્તાર. ૧૬૭
યેહ સાહેબ હય હમારા હમ હય બાદે;
યેહ બેચેયાં હમય આજાદ કરદે. ૧૬૮

જો બેચેગાતો બિકુજાવેગે હમભી;
જો મારેગા સહેગે હમ સિતમભી. ૧૬૯
યેહ હાકમ હય હમારા હમહે મહકુમ;
યેહ ઇકરારી હમારા હમ હય મામુલ. ૧૭૦
હમારે આપ ઔર માને ખુંફીહા;
ખુદાકી રાહમે બક્ષા હય હમકો. ૧૭૧
હુંઆ હૈંગકી વોહ બાત સુન કર;
દીયા જર તોલકે ઉનકે બરાબર. ૧૭૨
ગદાકો માલ ઔર દોલત વોહ;
નબીજાદોકો ઘરમેં લે ગયા વોહ. ૧૭૩
હુઆ શોહેરમેં હરે મકાંપર;
કે આયે યુસફે કિન્આ જહાં પર. ૧૭૪
જીયારતકે લીયે આયે તમામી;
હુએ અબ મરદો ઝન આકે સલામી. ૧૭૫
કોઇ બોલા કહે અફ્શોસ મહશર;
ઇન્હે માબાપને બેચા હય કેહુ કર. ૧૭૬
ખુદા જાને એહ કિસ્માકે પેબર હય;
સિપ હરે દુરનકે શામશો કસર હય. ૧૭૭
કોઇ જીટલાદ માદર હોયગી વોહ;
કે એસે લાલ અપને બેચ ગઇ વોહ. ૧૭૮
કીયા જો અજબ લડકેને સફરક;
યેહ કૈસાથા જીગર માદર પેદરકા. ૧૭૯
કોઇ બોલા ફિરસ્તે હયગે બેશક;
કે જીસકા શોર હય અસરે બતરીક. ૧૮૦
અજબ સુરત અજબ યેહ દિલબરી હય;
અજબ સુરત અજબ જલવાગરી હય. ૧૮૧
કોઇ બોલા યે હય તકરીર બેજા;
કિસી બેર હમને ઇસ જાયે ભેજા. ૧૮૨

યેહ લડકે હુય ગિરફતારે યતીમી;
અયાં હુય રૂખયેહુ આસારે યતીમી. ૧૮૩
તમાશા થા વહાં નીહર ઉન્કે અંબુહ;
કોઇ હેરાન થા ઓર કોઈ અંદુહ. ૧૮૪
ગયા દરબારમેં જીસ દમ યહુદી;
હુઆ બસ દેખકર ખુરૂમ યહુદી. ૧૮૫
લગા દીલમેં તસવર કરને શામશાદ;
મહી હુય ઘરમને ફરજંદ દિલેશાદ. ૧૮૬
મહ ઇનકો આગે ફરજંદમે લુંગા;
ઓરઈનકો સલતન તમય અપનીદુંગા ૧૮૭
નબી જાદોસે એક દીન ઉસ્ને પુછા;
તુમહારા શેહર હુય બતલાવો કિસજા. ૧૮૮
બતાઓ નામ તુંમ જાદો પદરકા;
નિશા મુજકો બતાઓ અપને ઘરકા. ૧૮૯
તુમહારી વાલી દહકા નામ કયા હુય;
કહે હસબો નસલકા કયા પતા હુય. ૧૯૦
મુઝે તુમ નામ આપનાભી બતાઓ;
હકીકત મુલ્કકી અપની સુનાઓ. ૧૯૧
યે ફરમાયા હસનને ઉસ લઇસે;
હમ આયે હુય અરબકી સરજમીસે. ૧૯૨
મોહમદ મુસ્તફા હકકા પ્યારા;
વોહ હુય ખતમુ જભી નાના હમારા. ૧૯૩
હમારા બાપ સરે કિબારીયા હુય;
હમારા વાલી દાહ ખયરૂલ નીશા હુય. ૧૯૪
હમારા ખાનદાન ફખરે અરબ હુય;
શીયાદત ઔરબની હશામત કબ હુય. ૧૯૫
હમારા શેહેર હુય શાહેરે મદીનહ;
રૂખા હુય ઘરમેં તાગુતે સકીનહ ૧૯૬

સુના જબ નામ આદાને નબીકા;
હુઆ ફુકડા જીગર ઉસમદ લઇકા ૧૯૭
કહા હુસ્નેનાસે ઉસ બેહયાને;
તુમહે ભેજા યહાં મેરા ખુદાને. ૧૯૮
મુઝેભી લાતવ ઉજાકી કસમ હય;
તુમહારા રખના મેરા હાકેમે સમ હય. ૧૯૯
તુમહે અબ કત્લ ખંજરસે કરૂંગા;
મદીનેમેં અલીસે ફેર લડુંગા. ૨૦૦
ન છોડુંગા તુમહે જીતા મય જીનહાર;
તુમહારે હલ્કપર ફેરૂંગા તલવાર. ૨૦૧
નહીં ડરતાહું મય જાકર નબીસે;
કરૂંગા જંગલ મય જાકર નબીસે. ૨૦૨
અદાવત હય મુંઝે ઉસ ખાંનદાંસે,
મીટા દઉંગા મશાંન ઉનકા જહાંસે. ૨૦૩
તુમહારે ખુનકા પ્યાર આ હુઆ કબકા;
મય દુસ્મન ખાસ હું ફખરે અબરકા. ૨૦૪
દિયા જલ્વાદકો ફિલફોર યહ કામ;
શિતાંબીસે તુ કર દોનોકો કત્લ આમ. ૨૦૫
વહાં બેઠાં હુવાથા ઇબ્ને મસ્કર;
યહુદિકા સુના જબ ઇસ્ને મજકુર. ૨૦૬
કીયા ઉસ સખ્સને હુક્કામસે તકરીર;
ન કર તુ કત્લ ઇનલડકાકો બેપીર. ૨૦૭
મદીનેમેં ખબર પોહોચેંગી જીસ્દમ;
સુજા આને જહાં આવેગા બાહમ. ૨૦૮
અલીકી હોગી ફેર તુમપર ચહડાઈ;
ખુદા જાનેગા કેસી હો લડાઇ. ૨૦૯
સુજા આને અરબ જીસ્દનકે આવે;
તેરે મુલ્કો શેહર પર ફત્હ પાવે. ૨૧૦

લડેગા જીસ ઘડી આન્સાર ઉન્કે;
ન મુહ મોડેગા હરગીઝ યાર ઉનકે ૨૧૧
અગર હોગે યેહ લડકે ખાસ સાદાત
નજર આવેગી ઉનકી સબ કરામત. ૨૧૨
અગર હય યેહ નબીજાદે મુકરર;
તુ ઈન્સે મેજીજા કોઈ તલબકર. ૨૧૩
તેરે ઘરમે જો હે એક મુજઘાહ દુસ્તર;
પીયા કરતી હે દાબર દેકા ખુતર. ૨૧૪
હે તેરે ઘરમે યેહ દુખ્તર જો હેવાન;
તુ ફયસે મુસ્તફા હોયગી ઈનસાન. ૨૧૫
અગર હો જાયગા ઈમ્સાહ વોહ દુખતર;
તો હે બેશક યેહ સીબ્તેને પયંબર ૨૧૬
તુઝે દુનીયામે ફીર કુછ ગમ નહીં હય;
ઓર ઈનકા મતલબભી લાજમ નહીં હય. ૨૧૭
યેહ સૈરહ હે તો ઇનસાન હોગી;
તુમારી જાન ભી કુરબાન હોગી. ૨૧૮
વોહ મુજગાલહ માંહીભી તેરી જીએગી;
વગર નહ ખુનતો ઇનકા પીએગી. ૨૧૯
યહુદીને કહા બેહેતર યેહી હય;
જો તુને મસ્લહત ઇસવકત દી હય. ૨૨૦
હુઈ જબરાત જાલીમ ઘરમે આયા;
નબી જાદોકો ભી સાથ અપને લાયા. ૨૨૧
ગયા લેકર ઉન્હે હુજરેકે અંદર;
કે રેહતીથી જહાં મજબુર દુખતર. ૨૨૨
અગર દુખત મેરી ઈનસાન હોગી;
તુમારી મોખલસી ઈસ આન હોગી. ૨૨૩
વોહ કેહે રક વોહ હુઆ ઘરસે બરામદ;

ફ્રુંશ હેરા વીસર આજે મોહુમદ. ૨૨૪
કહુા શબ્બીરને શખરસે રોકર;
કરેગા કતલ હુમકો યેહુ સીતમગર. ૨૨૫
કજા હુમકો યેહુ ખેંચલાઈ;
કે હતીહે અજલ હુમકો દેખાઈ. ૨૨૬
ફેરા એક બારગી હુમસે જમાના;
નહુ અમાહે નહુ બાબા હે ન નાના. ૨૨૭
યેહુ ફરમાયા હુસનને અય બીરાદર;
નહો તુ મુજ તરબ બહુરે પયંબર. ૨૨૮
અગર યેહુ યહુદી આહુ લેકી હુએ;
હુમારી મોત હીલેમે નહી હુય. ૨૨૯
પીઊગા જેહેર મેં જામે કજામેં;
શાહુાદત હોગી તેરી કરબલામેં. ૨૩૦
હુમે યહાં ઇસલેયે ઈદીર લાઈ,
કરે તલકીન ઇસકા ફીન્કો ભાઇ. ૨૩૧
પડે હે કલમા નબીકા યે યહુદી;
સુની હોયે નબીકા યે યહુદી. ૨૩૨
દોઆ માંગો ઓ દગા હુય ખોદામે;
કે લડકી ઇનસી ઇનસા હો જહામે. ૨૩૩
હુસઈનાને દીઆ કીઆ દીલેજાર;
ખુદાવંદા તુ હુયા કસ્શાફે ઈસરાર. ૨૩૪
દુગાના પડકે સેહુજાદોને ઉસદમ;
દોઆ માંગી બદરગા હુય અઝઝમ. ૨૩૫
ખુદાવંદ તુ ફયલ અપને કરમકે;
તસદુક મુસ્તફા શાહે ઉમ્મુમકે. ૨૩૬
ખદાવંદ તસદુક મરતુ જાકા;
ખુદાવંદા તસુદુક ફાતે માહુકા. ૨૩૭
તેરે મહુબુબ કે હુમ હુય નવાસે;

દોઆ કબુ બકર અપની અતાસે. ૨૩૮
હુમારી અબ દોઆકો યેહ અમરહે;
તું ઇસ દસ્તુરકો રશાકે હુર કરદે. ૨૩૯
ફિરસ્તોંકો હુઆ તબ હુકમ ભારી;
દુમાનાહ પકડ કરો જલ્દી તઇયારી. ૨૪૦
મેરે મહાબુબકે ફરજંદ સાદાત;
હુયે હય અબ વોહ મસગુલે મુનાજાત. ૨૪૧
દોઆ કરતે હય આંહે આમિન હો તુમ;
નબી જાદાંને સબ તાબે રહો તુમ. ૨૪૨
દોઆ માંગી નબી જાદાંને જીસદમ;
હુઓફ જલા કરંમ રબ્બેદો આલમ. ૨૪૩
કરૂ તારીફ કયા મય ઉસ્ક પરીકી;
કે સરસે પાઉ તક જલવાગરીથી. ૨૪૪
કીથી સુજદાહ ખુદાકો નાજનીન;
પડહા કલમા નબીકા આંહે જબીને. ૨૪૫
પકડકર હાથ ઉસ્કા લાએ સબીર;
જહાં થા વોહ યહુદી અઉર બે પીર. ૨૪૬
યેહ ફરમાંયા હુસનને ઉસ લડકો;
અયજા મિલ દેખલે ઇસ આદમિકો. ૨૪૭
તાજુબ મય હુઆ ઉસદમ યહુદી;
ગિરા બહોશહો ઉસદમ યહુરી. ૨૪૮
હુએ હયરાંન સબ અરકાને દોલત;
લગે સબ માગત ઈમાંકી દઉલત. ૨૪૯
કરો બેહરે ખુદા તલકીન હમકે;
બતાઓ મુસ્તફા દીન હમકો. ૨૫૦
ય દીન ફેકીયા ઉસવકત તકરીર;
ખોદાકે વાસ્તે હે અફ્ઓ તકસીર. ૨૫૧
કરો ઇરસાદ અબ હુકમે નબીકા;

મેં ચાકર દીલસેં હું મઉલા અલીકા. ૨૫૨
રહા મેં અબતલક માહરૂ દીલસે;
ન થા વાકેફ મય ખતમુલ મુત્સલીસે. ૨૫૩
રહુંગા આપકે દરકી સલામી;
કરૂંગા આપકે ઘરકી ગુલામી. ૨૫૪
નહુ કીઇ મયેને આપકી કદરદાની;
હુઇ બરબાદ મેરી જીંદગીના. ૨૫૫
ઉતર કર તખ્તસે ઓ મરદ હાકીમ;
કદમ હુસ્નયનકે ચુમે બસદગમ. ૨૫૬
કહા ઉસને કરો મુજકો મુસલમાન;
અયેં શાહકે જિસસે લાયા તુજપે ઇમાન. ૨૫૭
મુજે શાહે નબી ઇરશાદ કાજે;
ઓાહ હુશામત સલાન સબ મેરી લીજે. ૨૫૮
મુબારક હો તુમકે તખ્ત ઓાર તાજ;
કરો તુમ શોખમે ઇસ મુલકમે રાજ. ૨૫૯
નહી કુચ બાદશાહીસે હમે કામ;
કિફાયત હે હમે અલ્લાહકા નામ. ૨૬૦
કિયા હુસ્નયનને તલકીન ઉસકો;
બતાયા મુસ્તફાકા દીન હમકો. ૨૬૧
કહા ઉસ મરદસે હજરત હુસનને;
તુજે બક્ષા ખુદા જુલ મનનને. ૨૬૨
કહા હુસ્નઇનને અય મરદ વાહી;
મુબારક હો તુઝે યે તખ્ત શાહી. ૨૬૩
હમારા નાના હય શાહદો આલમ;
હમારા બાપ હય હરશીપે હાકીમ. ૨૬૪
નબી સુલતાન હય કોનુ મકાંકે;
અલી સરતાજ હય દોનુ જહાંકે. ૨૬૫
નહીં ખાહેશ હમય જાઓ હુસમકી;

હુય સરદારી હુમ અરબો અજમકી. ૨૬૬
તુ આકા હુય હુમારા હુમ હુય બરદે;
હુમય નામે ખુદા આજાદ કરદે. ૨૬૭
મીલે જા કરકે હુમ જદો અબાસે;
કરે કુચ્છ ઇલિતીજા ખૈરૂ ત્રિસાસે. ૨૬૮
કહ્યા ઉસ શાહને મચસ્મ ખુબાર;
યહ હુજરતને મુઝે ફરમાયા તકરાર. ૨૬૯
મય બંદાહુ દીલો જાંહસે તુમહારા;
મુઝે અજારૂ તુમ કરદો ખુદારા. ૨૭૦
કીયા તબ શાહાજાદોને મુસલમાન;
હુએ સબ મરદો જન દોનો કુરબાન; ૨૭૧
ગયે બુત તોડને જીસદમ વહાંકે;
સનાખા હોગયે ફખરે જમાંકે. ૨૭૨
સદા બુત ખાનેસે આઇ યેહુ પય હુમ.
તરહુ હુમ યા નબી ઉલ્લાહુ તરહુમ. ૨૭૩
કિસી બુતને તોઝું આકર પુકારા;
કિસીને વો રસુલલ્લાહ પુકારા. ૨૭૪
ઝુકે મુજ દેકે અંદર બુત જમીપર;
ખુદાવંદા તું હુય અલાહ અકબર. ૨૭૫
બુતોંસે હો ગયા બુતખાના સબ સાફ
ન મારે બુત પરસ્તીમે કોઈ લાફ. ૨૭૬
હુએ સારે બીહામન તબ મુસલમાન;
કોઇ મદકે કોઇ હોતાથા કુરબાન. ૨૭૭
કીયા ઉત શુરે ઇબરાહીમકો યાદ;
હુઆ સોજાનસે કુરબાન સમશાદ; ૨૭૮
કહીંતો શુર યે મરીયમકી હુય યાદ;

કે યાને કાફ઼ હુય અયેન ઓર સવાદ. ૨૭૯
કહીં સુરેહુ મહુંમદકો નેકાથી;
કહીં સુરેહુ તઆબી તનેકી સદાથી. ૨૮૦
પડહી હરેકને જબ સુર એ નુર;
હુઆ ઉમનુંરસે બુતખાના મજીુર. ૨૮૧
લેગે એક એક બુતકે ચાર હોને;
ઓર ઉજાબી લગા દોજખમે રોને. ૨૮૨
નબીજાદોને યેહુ ફ઼રમાયા ઉસકો;
રજા અબ ધરકો જાનેકી દો હુમકો. ૨૮૩
હુમારી મુન્તજર હોવેગી જહુરા;
ન જબ તક જાએગે રોવેગી જહુરા. ૨૮૪
કીયઃ શામશાહાને લશકરકો ફ઼રમાન
અબી હોવે સફ઼રકા જરદ જમાન. ૨૮૫
નબીજાદોંકો ઘોડેપર બીઠાયા;
જીલોમે ઊન્કે ખુદ શામશાદ આયા. ૨૮૬
મદીનામે હુઇ દાખલ સવારી;
તો ખલકત શેહેરકી ઉસદમ પુકારી. ૨૮૭
કીસીને દીઈ ખબર જાહુારાકો જાકર;
કે આયે ખયેરૂસે શબીરો શબર. ૨૮૮
કહા એહુ બા સુન ખઈરૂ નિશાને;
કીયા મુજપર કરમ રબુલઉલાને. ૨૮૯
હુએ જીસ વકત દાખીલ ઘરમ ફ઼રજંદ;
દીલે જહુરા હુઆ અજ બરકે ખુરસાન. ૨૯૦
લગી રોરો બલાઓ લેને જહુરા
લગી સબકો દુઆ દેને જહુરા. ૨૯૧
લગી વોહ પુછને હાલત સરફ઼કી;

કહે હુશૈનને શામો સહુરકી. ૨૯૨
કહા શામશાદકા અહુવાલ સારા;
સબ ઉનકો શેહેરકે બાહેર ઉતારા. ૨૯૩
અલી રોનો લગે ફુરતે ખુશીસે;
લગાયા શહુજાદોકો ગલેસે. ૨૯૪
નબીને શુના જબ હુસનેન આએ;
તો હજરત ભી વહાં તશરીફ લાએ. ૨૯૫
યેહ પુછા મુસ્તફ સેં ફાતેમાહુસેં;
હે આયે ધરમને દોના નવાસે. ૨૯૬
મુઝે યાદ આયા ઇસદમ કરબલકા;
લુટેગાં બાગ જબ ખેરૂ નિશાકા. ૨૯૭
મુઝે આ મારિફા અબ યાદ આયા;
કેહ ઉસ ગમને મેરે દિલકો રૂલાયા. ૨૯૮
તેરે ફરજંદ અબ આયે સફરસે;
મિલે મુઝસેભી ઓર માદર પીદરસે. ૨૯૯
કરેગે પેહેલે કત્લ પુલ હુસનકો.
જિલેગે જહર પાનીમેં હુસનકો. ૩૦૦
નહુ દેગા કોઇ તસલી ઓર દિલાસા;
રહેગા તીન દીન રતમે પ્યાસા. ૩૦૧
નહુ હોગે પાસ ઉનકે યાર ગમખાર;
કરેગે કત્લ ઉસ્કો વોહુ સીતમબા. ૩૦૨
સુના જબ જિકર ઉનસે કરબલાકા;
હુઆ ટુકડે જિગર ખઈરૂ નિસાકા. ૩૦૩
યેહુ ફરમાતી નબીને આપ પ્યારી;
સુહી ખાહેશ એહ તાદિર બારી. ૩૦૪
શહાદત હોગી જબ ઇબને અલીકી;

યેહુ બક્ષાયગા ઉમ્મત નબીકી. ૩૦૫
મીર અબ ક્યા ચઢા હૈગાતુઝે જોશ;
હુઆ આતમસે અબ કાગજસિયા પોસ. ૩૦૬
દુઆ રતુ બરંદગા હે ખુદાવંદ;
રહે હક બાલસે ઇકબાલ ખુરશદ. ૩૦૭
ખુદાવંદા તસદ્દુક મુસ્તફાકા;
તરાદ્દુક તુરતજા ઓર ફાતેમાહુકા. ૩૦૮
મુઝે દુનીઆમે બરખુરદાર તું;
મુઝે શબીરકા ખદામ કર તું. ૩૦૯
જીયાવત ફીર કરૂં શાહે નજફકી;
જીયારંત શાહે શે હુદાકી કરૂંભી. ૩૧૦
તમન્ના હે મેરી યેહ દુસરી ઓર;
કરૂં ઇકબાલસે મેં શેહેર લાહુક. ૩૧૧
તમ્મત બીલ ખખલ આફી યેહ.
તમ્ત બિલ ખઇરસ હોતા હુય પુરા;
તમામ શુદ કર ઇશે આખેરકો છોડા. ૩૧૨
યેહ બેટા તીનસો પર પાદત હુય સબ;
પડહો તુમ મસ્નવિકી લેહેરમેં અબ. ૩૧૩
હુઆ સારા સુમાર ઇસ મોજેકા;
નબીકે હુય સહમે મઉલાકી સુગા. ૩૧૪

સખાવત નામાહ તમામ પુરા.